

185 inn og úr honum séu rétt færðar í bókum sparisjóðsins. Skulu þeir benda á, ef eitt-
20. des. hvað er athugasemdið, svo að úr verði tafarlaust bætt.

35. gr.

Ársreikning sparisjóðsins skulu endurskoðendur rannsaka þegar eftir að hann er saminn, og skulu þeir hafa lokið starfi sínu fyrir marzmánaðarlok. Rita þeir síðan á reikninginn vottorð sitt um, að endurskoðun reikningsins sé lokið. Reikningurinn, með athugasemdum endurskoðenda, skal síðan lagður fyrir aðalfund til úrskurðar.

36. gr.

Verði ágreiningur milli endurskoðenda um einhver þau atriði, er tilhögun á reikningsfærslu sparisjóðsins eða bókfærslu snertir, og þeir koma sér eigi saman, skulu endurskoðendur leggja málið fyrir sparisjóðseftirlitið til úrskurðar.

Eins skal farið að ef endurskoðendur komast að raun um, að rekstur sjóðsins sé ekki að öllu leyti lögmætur og í fullu samræmi við lög nr. 69 27. júní 1941, um sparisjóði, svo og gildandi reglugerðir um sparisjóði og önnur gildandi fyrirmæli og stjórn sjóðsins bætir eigi tafarlaust úr því sem ábótavant er.

37. gr.

Aðalfundur ákveður þóknun handa endurskoðendum fyrir starf þeirra.

38. gr.

Samþykktir þessar eru gerðar á aðalfundi sparisjóðsins 13. maí 1944 og ganga í gildi þegar stjórnarráðið hefur staðfest þær. Jafnframt falla úr gildi samþykktir sjóðsins frá 9. júní 1918.

Samþykktir þessar staðfestast hér með.

Viðskiptamálaráðuneytið, 20. desember 1944.

Pétur Magnússon.

Torfi Jóhannsson.

186

29. nóv.

SAMÞYKKTIR

fyrir Sparisjóð Árskógshrepps í Eyjafjarðarsýslu.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Sparisjóður Árskógshrepps og er eign Árskógshrepps. Heimili hans og varnarþing er í Árskógshreppi.

2. gr.

Trygging fyrir innstæðufé og öðrum kröfum á sjóðinn er varasjóður sparisjóðsins og aðrar eigur hans. Þá ábyrgist Árskógshreppur skuldbindingar sparisjóðsins allt að 5000 kr. — fimm þúsund krónum — næst á eftir nefndum tryggingum.

3. gr.

Sparisjóðurinn starfar sem sjálfstæð stofnun með sérskildan fjárhag, og leggst ágóði sá, sem verða kann á rekstri hans, í varasjóð. Þegar landslög leyfa og ástæður eru til, má verja fé úr varasjóði til menningarmála og nytsemdarfyrirtækja í Ár-

skógshreppi, enda sé það samþykkt með $\frac{4}{5}$ atkvæða fulltrúaráðsmanna og stjórnarráði Íslands.

186
29. nóv.

4. gr.

Á almennum hreppsfundi skulu kosnir 12 sparisjóðsfulltrúar til fjöggra ára í senn, og skulu þeir kosnir hlutfallskosningu, ef óskað er. Gilda sömu reglur um kosningu þessa og hlutfallskosningu í sveitarstjórnarmálum.

Fulltrúaráðið tekur til starfa þegar samþykktir þessar hafa verið staðfestar.

5. gr.

Fulltrúaráðið heldur með sér fund fyrir febrúarmánaðarlok ár hvert. Er hann lögmaður, ef helmingur fulltrúa mætir, en samþykktir allar gildar, sem ná meiri hluta atkvæða, samanber þó niðurlag greinarinnar.

Á fundi þessum skal ræða málefni sparisjóðsins og taka um þau ákvörðun. Jafnan skal þar lagður fram endurskoðaður reikningur sparisjóðsins fyrir umliðið almanaksár, til samþykktar, kosin þriggja manna stjórn og einn varastjórnarnefndarmaður, ákveðnir inn- og útlánsvextir í samræmi við gildandi lög og laun starfsmanna Enn fremur má þar breyta samþykktum sjóðsins, ef nauðsyn krefur. Breytingar á samþykktum sjóðsins ná þó ekki gildi fyrr en þær hafa verið samþykktar á almennum hreppsfundi og staðfestar af stjórnarráði Íslands.

6. gr.

Stjórnin kýs sér formann, ræður starfsmenn sjóðsins og setur þeim starfsreglur, sér um að bókhald sé glögg og í samræmi við gildandi fyrirsmáli og fjárreiður sjóðsins séu alltaf í góðu lagi.

Deyi stjórnarnefndarmaður, eða flytji burt úr hreppnum, tekur varamaður sæti hans. Stjórn eða starfsmenn mega ekki taka lán úr sjóðnum eða ábyrgjast þau fyrir aðra.

7. gr.

Sparisjóðurinn tekur á móti innstæðufé og ávaxtar það.

Vextir greiðast frá innleggsdegi og færast í viðskiptabækur um hver áramót. Nýir innleggjendur fá löggilta viðskiptabók með númeri og nafni, fyrir sanngjarnt verð, þegar þeir byrja viðskiptin. Skila skulu þeir bókinni þegar hún er útskrifuð og fá þeir þá nýja bók ókeypis, ef þeir halda áfram viðskiptum.

Þegar viðskiptum er lokið, verður bókin ógilt og eign sparisjóðsins. Sparisjóðurinn áskilur sér rétt til að neita að taka á móti innstæðufé, svo og að segja því upp til útborgunar, en það skal jafnan gert með ábyrgðarbréfi. Hefur stjórn sparisjóðsins um þetta úrskurðarvald.

Innstæðufé í sparisjóðsbókum skal greiða þá er viðskiptabók er framvísað og er það ekki á ábyrgð sparisjóðsins þó handhafi bókarinnar hafi ekki haft leyfi eiganda hennar, sbr. þó síðustu málsgrein 10. gr. laga nr. 69 1941.

Sparisjóðurinn er þó ekki skyldur að greiða hærri upphæð í einu en 200 kr., nema henni sé sagt upp með sex mánaða fyrirvara. Þó er sparisjóðnum ekki skylt að svara meir en kr. 300.00 á mánuði úr sömu viðskiptabók.

8. gr.

Sparisjóðurinn lánar fé gegn vöxtum og góðum tryggingum og greiðist vextirnir fyrir fram. Dragist vaxtagreiðsla fram yfir gjalddaga, falla dráttarvextir á vanskilavextina, 1% fyrir hvern byrjaðan mánuð.

186

29. nóv.

Kvittanir og aðrar yfirlýsingar, sem gefnar eru út í nafni sparisjóðsins af formanni hans eða féhirði, eru skuldbindandi fyrir sjóðinn gagnvart viðskiptamönnum hans.

9. gr.

10. gr.

Upplýsingar um innstæður viðskiptamanna verða ekki gefnar óviðkomandi, nema skylt sé að lögum.

11. gr.

Um þau atriði, sem ekki eru tæmandi ákvæði um í samþykktum þessum, fer sem fyrir er mælt í gildandi landslögum og reglugerðum um sparisjóði, eins og þau og þær verða á hverjum tíma. Skulu þau lög og reglugerðir jafnan liggja á skrifstofu sparisjóðsins til athugunar.

12. gr.

Fundargerðir um sparisjóðsmál, svo og ársreikning sparisjóðsins o. fl., skal jafnan innfæra í gerðabók sparisjóðsins.

Ársreikning sparisjóðsins ber að lesa upp á almennum hreppsfundi ár hvert.

Samþykktir þessar staðfestast hér með.

Viðskiptamálaráðuneytið, 29. nóvember 1944.

Pétur Magnússon.

Torfi Jóhannsson.

187

22. des.

AUGLÝSING

um breyting á hafnarreglugerð fyrir Vestmannaeyjakaupstað, nr. 70 3. ágúst 1926, sbr. reglugerð nr. 9 4. janúar 1941 og nr. 73 13. maí 1942.

Vörugjald af ísvörðum fiski skal vera 2 kr. af hverjum 100 kg frá og með 1. jan. 1945 og til ársloka það ár. Frá þeim tíma gilda aftur óbreytt ákvæði reglugerðar nr. 73 13. maí 1942, um breyting á hafnarreglugerð fyrir Vestmannaeyjakaupstað, nr. 70 30. ágúst 1926, sbr. reglugerð nr. 9 4. janúar 1941.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 76 14. nóvember 1917 og hafnarlögum fyrir Vestmannaeyjar, nr. 60 10. nóv. 1913, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 22. desember 1944.

Emil Jónsson.

Páll Pálmason.